

P. FUCHSIG und W. MAESCH. *Zur Pathologie und Klinik des Ileus*. — Het ernstige ziektebeeld van ileus wordt veroorzaakt door auto-intoxicatie, storing in de intermediaire- en minerale stofwisseling, rekking van de darmwanden en neurologische afwijkingen. De therapeutische maatregelen bij de verschillende ileussyndromen worden kritisch besproken.

J. FROEWIS. *Eklampsie und Hirnblutung*. — Een geval van dodelijke hersenbloeding bij eclampsie, anderhalve dag post partum ontstaan.

F. SCHUBERT. *Die Wirkung der Jodbäder auf Augenerkrankungen*. — Mededelingen uit de badplaats Bad Hall van een aantal oogafwijkingen, die op een kuur aldaar gunstig reageerden.

WIENER KLINISCHE WOCHENSCHRIFT. No. 27, 11 Juli 1947.

H. M. JETTMAR. *Laienhygiene im Fernen Osten*. — De maatregelen, door de bevolking in het verre Oosten zelf genomen, ter beteugeling van het gevaar van epidemieën van pest, pokken, typhus, cholera, vlektyphus, febris recurrens, en malaria, blijken soms van onschatbare waarde te zijn, terwijl de hygiënische maatregelen bij het nuttigen van voedsel en tegen de ondragelijke winterkoude en zomerhitte op sommige punten navolging verdienen.

P. FUCHSIG und W. MARESCH. *Zur Pathologie und Klinik des Ileus (Schluss)*. — Voor de uitkomsten der operatieve behandeling van ileus blijken de volgende factoren van soms beslissende betekenis te zijn: een complicerende peritonitis, ouderdom, toegepaste operatietechniek, wijze van narcose, vroegtijdig toedienen van een NaCl-druppelclysma, terwijl ileostomie, leegzuigen van de darm met de slang van AUBERT, cortexhormon van minder belang bleken te zijn.

I. OBIDITSCH-MAYER. *Thorotrastablagerung im Gewebe*. — Clinische, röntgenologische en histologische beschrijving van drie thoriumgranulomen, die vermoedelijk na een paravasculaire thorotrastinspuiting zijn ontstaan, waarbij het thorostart nog fysisch aantoonbaar was. Tot nu toe is in de literatuur geen maligne degeneratie van dit soort gezwellen vermeld. Volgens BAUER zou dit ook pas 12 tot 18 jaar na de toegepaste inspuitingen te vreezen zijn.

H. BITTENAUER. *Ein Fall einer vor 50 Jahren operierten, beschwerdefreien Harnblasenektopie*. — Een 50 jaar geleden volgens de methode van MAYDL geopereerde blaasectomie, die tot op heden geen klachten gaf.

E. VAN HAEFTEN

BRIEF UIT DEN VREEMDE

HET ZESDE INTERNATIONALE CONGRES VOOR EXPERIMENTELE
CELLEER (10 tot 17 Juli 1947 te Stockholm)

Sinds 1927 werd telkens met tussenpozen van ongeveer drie jaren een bijeenkomst van cytologen belegd, aanvankelijk georganiseerd door de initiatiefneemster prof. dr. RHODA ERDMANN. Reeds spoedig werd echter besloten tot de oprichting van een internationaal congrescomité en onder auspiciën van deze groep werd nog in 1938 het laatste congres vóór de oorlog in Zürich gehouden. In 1941 zou Stockholm aan de beurt zijn... het werd 1947.

Na 9 jaren kwam de wereld der experimentele cytologen, nu volkomen vernieuwd en voorzien van talrijke nieuwe facetten, wederom bijeen tussen 10 en 17 Juli 1947 in het zo gastvrije Stockholm. Het was niet meer uitsluitend een bijeenkomst, van hen, die met de gekweekte, levende cel werkten, maar de chemische, fysische, genetische, celphysiologische en experimenteel embryologische onderzoekers maakten nu de meerderheid uit.

Op 9 en 10 Juli stroomden derhalve de ruim 400 deelnemers uit welhaast alle delen der wereld naar Stockholm, alwaar zij reeds bij aankomst op het station de goede organisatie proefden en een uitnemende service en een grote gastvrijheid genoten.

10 Juli werd in een der ruime, met prachtig parket belegde recreatiezalen van het zusterhuis van het moderne Karolinska ziekenhuis het congres geopend. Dit complex van grote, modern opgetrokken en uiterst zorgvuldig verzorgde gebouwen ligt schitterend ten Noorden van Stockholm temidden van rond afgeslepen rotspartijen en met naaldhout en berken beboste heuvels.

Over de soepele en uitnemende organisatie van dit ziekenhuis zou veel te zeggen zijn, maar laat ik terugkeren naar de opening van het congres. De president, prof. dr. JOHN RUNNSTRÖM van het WENNER GRENS Instituut voor Celonderzoek, verwelkomde de deelnemers met een kort woord, waarna de algemene secretaris, dr. HOLGER HYDÉN, de organisatie uiteenzette.

Daarna werden, onder het genot van een uitstekende cocktail, vele handen geschud; werden herinneringen opgehaald en belevenissen medegedeeld; vele jongeren werden ingeleid, maar helaas, ook vele oude bekenden werden gemist.

Het comité te Stockholm had geen moeite gespaard, om ook hen, die geldelijke moeilijkheden hadden, te helpen. Door de ROCKEFELLER Foundation, van de U.N.E.S.C.O. en uit gulle Zweedse bronnen waren daartoe gelden beschikbaar gesteld, waarvan ook de groep Nederlandse deelnemers een tegemoetkoming mocht ontvangen.

Vrijdag 11 Juni om 9 uur begonnen de werkzaamheden. Het is echter onmogelijk de inhoud van de ruim 150 voordrachten hier samen te vatten. Teneerste was het niet mogelijk alle voordrachten aan te horen, doordat voornamelijk des middags in secties werd vergaderd en voorts zou de beschrijving dusdanige afmetingen gaan aannemen, dat de mij ter beschikking gestelde ruimte verre zou worden overschreden. Ik mag daarom volstaan met het geven van een overzicht der behandelde gebieden, om daarna een enkel lichtpunt nog in het bijzonder aan te duiden.

De eerste dag was gewijd aan de chemische bestanddelen van de cel: lipoproteïnes, eiwitten en nucleïnezuur in chromosomen, eiwitsynthese in de cellen, onderlinge beïnvloeding en structuur van eiwitmoleculen en röntgen- en electronen microscopische analyse van de onlangs ontdekte spiereiwitten tropomyosine en actine, vormden punten van bespreking. In de namiddag werd in twee secties vergaderd, waarbij de ene zich met antigenen en serologische reacties van de cellen bezig hield, terwijl de tweede de spiereiwitten verder analyseerde.

De tweede dag was gewijd aan de submicroscopische structuur van het protoplasma. 's Middags werd de bijeenkomst wederom gesplitst. De eerste sectie besprak virus- en genetische problemen, de tweede de physiologie van de prikkelgeleiding in zenuwvezels, de structuur van de dwarsgestreepte spiervezels, de intercellulaire waterbinding van het bindweefsel en het effect van hetero-auxine en colchicine op de viscositeit van het protoplasma.

De derde dag werd een excursie naar de universiteit van Upsala gemaakt, terwijl tevens enkele bekende gebouwen, zoals de cathedraal en het geboortehuis van LINNAEUS, werden bezocht.

De vierde dag werd het aandeel van de nucleïnezuren in de eiwitsynthese besproken, terwijl 's middags in drie secties werd vergaderd. Sectie I besprak het mechanisme der celdeling, sectie II het functionele verband tussen celkern en omliggend cytoplasma en sectie III was gewijd aan de bouw van micro-organismes.

De vijfde dag werd 's ochtends bestemd voor voordrachten over celstofwisseling, en in de namiddag bevatte de tweede sectie een groot aantal voordrachten over het kweken van weefsels buiten het lichaam.

De zesde dag was bestemd voor de experimentele embryologie. Groei, differentiatie en biochemie der ontwikkeling, alsmede de interactie van weefsels en organen in deze periode waren punten van bespreking.

De zevende dag bevatte nog ruim 50 van de 150 voordrachten. Er werd de gehele dag in drie zalen vergaderd over zeer uiteenlopende gebieden der celphysiologie.

Om 4 uur 's middags werd het congres door prof. dr. FAURÉ FRÉMIET gesloten, die tevens den president en alle medewerkers en medewerksters dankte voor hun

voortreffelijke werk. In het bijzonder gold dit den Zweedsen president, professor RUNNSTRÖM, die in volmaakte zelfbeheersing voor iedereen klaar stond en overal bij was.

Alvorens nog enkele punten in het bijzonder te bespreken, wil ik gaarna nog de uitstekende verzorging in de vrije tijd vermelden. Ik noem hier een diner, aangeboden door de stad Stockholm, een opera-uitvoering in het koninklijke 18e-eeuwse theater te Drottningholm, een promenade-concert in het nationaal museum, een diner, aangeboden door de Kärnbolaget AB en niet te vergeten het uitgebreide programma voor de dames, die vele congressisten begeleidden.

Tijdens de huishoudelijke vergadering, aan het einde van het congres gehouden, werd nog tot reorganisatie besloten. Ogericht werd: „The International Society for Cellbiology”, die een sectie zal zijn van de „International Union of Biological Sciences”.

Als bijzondere punten mogen tenslotte nog de volgende onderwerpen gelden. Opvallend was de grote vooruitgang in de kennis der chemische constitutie der chromosomen. De voordrachten van de Amerikaan MIRSKY en de Zweed CASPERSON waren hiervan onder meer een prachtig voorbeeld. Zeer treffend was ook de zeer doorgevoerde analyse van het mechanisme der spiersamentrekking. Voordrachten van den NOBEL-prijswinnaar SZENT GYÖRGI, van dr. ASTBURY en anderen waren glanspunten in het programma.

Hoe was ook de kennis der physiologie van de oogzenuwen, van de electronen-microscopische structuur van het protoplasma en tenslotte van de electronen-microscopische analyse van de moleculaire verbindingen van antigenen en antilichamen uitgebreid. Vooral dit laatste onderwerp, dat door de Amerikaan WYCKOFF met behulp van werkelijk verbijsterende electronenmicroscopische photo's van de moleculen werd toegelicht, vormde het gesprek van de week.

Ik moet met deze opmerkingen volstaan, hoewel het onbillijk is slechts deze enkele punten naar voren te brengen. Het kon echter slechts de bedoeling zijn een overzicht van en geen inzicht in het besprokene te geven.

Eén noodkreet was echter algemeen: het congres was te omvangrijk en te veel-omvattend. Toch was het goed na 9 jaren de stimulans van dit vele te onder-vinden en te ervaren, dat de gebeurtenissen in de afschuwelijke jaren, die achter ons liggen, toch niet in staat zijn geweest dit werk, dat uiteindelijk werkelijk ten bate van de mensheid werd en wordt verricht, te vernietigen. Integendeel, zo ooit, dan is toch hier in Stockholm gebleken, dat de mens zelfs in diepste nood en vernedering in staat kan zijn iets groots te verrichten en aan een vredelievende toekomst te werken.

Stockholm, 18 Juli 1947

P. J. GAILLARD

GENEESKUNDE EN RECHTSWETENSCHAP

BESPREKINGEN

DE DUUR DER ZWANGERSCHAP. — In tegenstelling tot de Nederlandse wet, die de mogelijke duur der zwangerschap beperkt van 180 tot 300 dagen, is in de Engelse wet geen limiet vastgesteld. Zo heeft de Engelse rechter eens geweigerd een kind, dat levend werd geboren na een zwangerschap van 174 dagen, als onwettig te verklaren en achtte hij aan de andere kant een zwangerschapsperiode van 331 dagen niet onmogelijk. Dit record is onlangs nog gebroken (*British medical Journal*, blz. 36, 5 Juli 1947).

Een vrouw had haar man gedagvaard wegens kwaadwillige verlating; deze bepleitte, dat hij niet langer met haar behoefde samen te leven, omdat zij echtbreuk had gepleegd. Als bewijs voerde hij aan, dat 346 dagen na hun laatsten coitus een